

РЕШЕНИЕ

№ 30007

гр. София, 28.07.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 34 състав, в
публично заседание на 30.06.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Георги Тафров

като разгледа дело номер **2952** по описа за **2026** година докладвано от съдията,
и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл.86 - чл.92 от Закона за убежището и бежанците (ЗУБ) вр.
чл.145–чл.178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на П. Б. А. , [дата на раждане] в [населено място], И., гражданка на И., етническа принадлежност - кюрд,вероизповедание - сунит, семейно положение - неомъжена, ЛНЧ: [ЕГН] ,действаща със съгласието на майка си А. Х. М., ЛНЧ [ЕГН], [дата на раждане] , гражданка на И., чрез адв. Д. Н. Р. от САК, срещу Решение №215/11.02.2026г. на председателя на ДАБ, с което на основание чл.75, ал.1, т.2 и т.4 от ЗУБ е отхвърлена молбата и за предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут.

В жалбата се твърди,че решението е незаконосъобразно поради допуснати при неговото издаване съществени нарушения на административно-производствените правила и противоречие с материалният закон. Според жалбоподателката не са обсъдени и анализирани всички факти и обстоятелства, чрез които да бъде установена обективната истина в нейната цялост. Твърди, че са нарушени нормите на чл. 35 от АПК и чл. 75, ал. 2 от ЗУБ. Според жалбоподателката в нарушение на задълженията си по чл. 75, ал. 2 от ЗУБ, административният орган не е преценил всички относими факти, свързани с личното и положение на същата поради влошеното здравословно състояние.Твърди се ,че липсата на достъп до ефективно лечение на лице търсещо закрила не е автоматично основание такава да му бъде дадена.Същевременно в актуалната версия на общодостъпният доклад на Британското вътрешно министерство във връзка с разглеждането на Медицински искове по членове 3 и 8 от Европейската конвенция за правата на човека (ЕКПЧ), публикуван на <https://assets.publishing.service.gov.uk/media/5f8dae7fd3bf7f49adbl56b4/medical-claims- article3and8 -v8.0ext.pdf?utm> изрично се посочва, че ако връщането в страната на произход

би довело до реален риск от тежко страдание, влошаване на здравето или унизително третиране (по член 3 от ЕКПЧ), това е основание на молителя да бъде дадено убежище, тъй като противното би означавало нарушение на основополагащият за бежанското право принцип non-refoulement „забрана за връщане“. В жалбата се твърди също, че административният орган е игнорирал факта, че същата принадлежи към специфична социална група в И. (лица от женски пол), който въпрос ответника е следвало да разгледа служебно предвид ноторно известните факти за положението на жените в И., също се касае за непълнолетно лице.

В о.с.з. жалбоподателката П. Б. А. се явява лично, представлява от адв. И. редовно упълномощен, които поддържа жалбата на посочените в нея основания, като развива подробни съображения по същество на спора.

Ответникът-председателят на ДАБ при МС, редовно призован, се представлява от юрк. Х., които оспорва жалбата и развива доводи за неоснователност на същата в о.с.з. проведено на 30.06.2025 г. Депозира справка за И. изготвена от ДАБ от 12.06.2026 г.

По фактите:

С молба вх. № ПМЗ-ВР-3375/28.10.2025 г./л.98/ подадена до ДАБ-МС, от П. Б. А. родена на 08.12.2010 г. в [населено място], И., гражданка на И., етническа принадлежност - кюрд, вероизповедание - сунит, семейно положение – неомъжена е поискала международна закрила от властите в Р.България. Личните ѝ данни са установени въз основа на представен в оригинал национален паспорт.

С регистрационен лист рег. № УП18103/28.10.25 г. същата е регистрирана в ДАБ с имена – П. Б. А. [дата на раждане] в [населено място], И., гражданка на И., етническа принадлежност - кюрд, вероизповедание - сунит, семейно положение – неомъжена, ЛНЧ [ЕГН].

На 28.10.25 г. П. Б. А. е получила срещу подпис копие от Указания рег. № УП18103/28.10.25 г. относно правата и задълженията на чужденците, подали молба за закрила в Република България, в превод на езика - "персийски", ведно с приложен списък на организациите, работещи с бежанци и чужденци, подали молби за статут с приемни в ДАБ при МС.

С декларация на основание чл.30, т.3 ЗУБ, П. Б. А. е декларира под наказателна отговорност по чл.313, ал.1 НК, че е родена на 08.12.2010 г. в [населено място], И., гражданка на И..

Съставена е ЕВРОДАК дактилоскопна карта с референтен номер BR105C2510280002 (рег. № УП18103/28.10.25 г.) на чужденец с имена П. Б. А. /л.91/

С декларация П. Б. А. е декларира, че е съгласна да бъде обработвана информацията относно личните и данни, които са необходими в производството за предоставяне на международна закрила и администраторът на лични данни има право на достъп до тях. Декларацията и е преведена на персийски език, разбрала е съдържанието ѝ, и е подписала доброволно.

С протокол рег. № УП18103/28.10.25 г. е удостоверено провеждане на интервю с П. Б. А., от интервюиращия орган на ДАБ-МС В. Л. на 14.11.2025 г. от 10.00 ч. до 10.45 ч. В началото и е разяснено, че основната му цел е да се изяснят причините, поради които е напуснала страната си и е подала молба за закрила в Република България. Уведомена е, че за представянето на неверни

данни или умишлено заблуждаване на служебно лице, носи наказателна отговорност по чл.313, ал.1 НК. В присъствието на социален работник и майка и е проведено интервюто./л.64/П. Б. А. е предупредена, че на това интервю ще бъде направен аудио-запис. Изразила е съгласие в него да участва, като преводач от езика персийски език И. З. и е потвърдила, че разбира добре смисъла на думите в превод от този преводач. Запитана съществуват ли пречки от здравословен и психичен характер, заради които интервюто да не може да се проведе, е отговорила, че се чувства добре. Потвърдила е данните, съобщени при попълване на регистрационния лист. Заявява, че напуснала И. през месец октомври 2025г. легално със самолет до Турция придружена от своите родители и брат. След което продължили пътуването си с автобус през Р.България, като били задържана на границата заради фалшиви документи. Целта на семейството и била да стигне Германия. Твърди, че има имунно заболяване и във Ф. има клиники които могат да го лекуват. Лечението в И. не давало резултат поради което семейството решило да са премести да живее в Германия. Същата твърди, че има основно образование и не е работила в И..

П. Б. А. заявява, че не е имала проблеми заради етническата си и религиозна принадлежност. Не е имала проблеми с официалните власти в страната си на произход. Твърди, че не е членувала в политическа партия./л.66/.

П. Б. А. твърди, че не е била арестувана и/или осъждана, както в И., така и в друга държава. Не е била жертва на насилие и към нея лично не са били отправяни заплахи. Не е била и член на въоръжена групировка.

Протокол рег. №УП18103/28.10.25г. /л.64-66/ е подписан с това съдържание от интервюиращия орган на ДАБ-МС, провел интервюто, участвалия в него преводач, представител, социален работник и П. Б. А., която е потвърдила, че текстът и е бил преведен на разбираем от нея език – „персийски“, не са съществували комуникативни пречки по време на интервюто, добре разбира смисъла на написаното и няма възражения по него.

По административната преписка е приобщена справка от Дирекция „Международна дейност“ на ДА–МС, относно актуалната обстановка в И./л.47-55/. В писмо от ДАНС е дадено писмено становище без възражение за предоставяне на закрила по подадената молба от П. Б. А., като е посочено изрично, че същата не е заплаха за националната сигурност. Със становище рег.№ №УП18103/14.01.26г. на В.Л.– главен експерт РПЦ-С./л.43/ е предложено за П. Б. А. да се откаже предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут.

С оспореното решение №215/11.02.2025г. на председателя на ДАБ на П. Б. А., на основание чл.8 и чл.9, вр. чл.75, ал.1, т.2 и т.4 ЗУБ е отказано предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут.

Извършен е анализ на обстановката в И. въз основа на приобщена към преписката справка на Дирекция „Международна дейност“ при ДАБ-МС и в контекста на разширенията, дадени в решение на Съда на Европейския съюз (СЕС) от 17.02.2009 г. по дело C-465/07 г. относно тълкуването на чл.15, б.”в” от Директива 2004/83/ЕО.

В хода на делото ответникът допълни административната преписка със справка вх.№МД-02-228/12.06.2026г./л.206-217/на Дирекция „Международна дейност“ – ДАБ с актуализирана информация по първоначално приобщената справка на Дирекция „Международна дейност“ – ДАБ

относно актуалното положение в И. По разпореждане на съдът е изготвен социален доклад за П. Б. А. от 12.06.2026г.

По допустимостта:

Жалбата е процесуално допустима, като подадена срещу годин за оспорване административен акт, от надлежна страна, за която е налице правен интерес от търсената защита и при спазване на 14-дневния срок за съдебно обжалване, предвиден в чл. 84, ал. 3 от ЗУБ. Решението е връчено на жалбоподателката на 23.02.2026г./л.42/, а жалбата е депозирана на 04.03.2026г. в деловодството на АССГ.

Жалбата по същество е частично основателна.

Оспореният акт е издаден от компетентен административен орган съобразно правомощието на председателя на ДАБ по чл.48, ал.1, т.1 ЗУБ да предоставя, отказва, отнема или прекратява статут на бежанец и хуманитарен статут в Република България.

П. Б. А. е чужденец по § 1, т.1 от ДР на ЗУБ - не е български гражданин, не е гражданин на друга държава - членка на Европейския съюз, държава – страна по Споразумението за Европейското икономическо пространство, или на Конфедерация Швейцария.

На П. Б. А. е разяснена и осигурена възможност да кандидатства за международна закрила, видно от подадената нейната молба до председателя на ДАБ с искане по чл.59, ал.2 ЗУБ към властите на Република България да му се предостави международна закрила.

Производството за П. Б. А. се явява образувано с регистрирането на молбата. Оспореното решение е издадено в производство по общия ред по глава шеста, раздел III ЗУБ, с което на основание чл.75, ал.1, т.2 и 4 ЗУБ на П. Б. А. е отказано предоставянето на статут на бежанец и на хуманитарен статут.

Решение № 215/11.02.2026г. е издадено в писмена форма; мотивирано е с фактическите и правни основания за отхвърляне на молбата – чл.59, ал.1 и ал.2, т.4 АПК вр. Директива 2013/32/ЕС. Съгласно чл.75, ал.2, изр.1 ЗУБ са обсъдени, както личното положение на молителката за международна закрила, така и ситуацията в държавата и по произход по § 1, т.9 от ДР на ЗУБ.

Съгласно чл.8, ал.1 ЗУБ статут на бежанец в Република България се предоставя на чужденец, който поради основателни притеснения от преследване, основани раса, религия, националност, политическо мнение и/или принадлежност към определена социална група, се намира извън държавата си по произход и поради тези причини не може или не желае да се ползва от закрилата на тази държава или да се завърне в нея.

В жалбата се сочи, че административният орган не е разгледал всички относими факти по случая. Настоящият съдебен състав приема възражението за неоснователно. Органът е извършил всички необходимите процесуални действия спазвайки разпоредбите на чл. 35 и чл. 36, ал. 3 от АПК, като е изяснил релевантните факти по повод депозираната молба от П. Б. А.. В решението е направен анализ на ситуацията в И., както и личната бежанска история на молителката. Отказът за предоставяне международна закрила е основан на съдържащите се в мотивите на решението

констатации относно причините за напускане на И. от търсещото закрила лице и липсата на данни за осъществено спрямо него преследване по смисъла на чл. 8, ал. 1 от ЗУБ, основано на раса, религия, националност, принадлежност към определена социална група, политическо мнение или убеждение, за упражнявано физическо насилие и репресии. Преценена е възможността за предоставяне на хуманитарен статут и за прилагане на чл. 9 от ЗУБ. В резултат на задълбочен анализ на събраните доказателства е формиран обоснован извод за отсъствие на установените в ЗУБ материално-правни предпоставки, като изложените съображения по мнение на настоящия съдебен състав са достатъчни за извършване на съдебната проверка за законосъобразност на административният акт, поради което доводите на жалбоподателката за допуснато при издаване на обжалваното решение съществено процесуално нарушение, изразено в липса на мотиви, са неоснователни.

П. Б. А. не отговаря на законовите условия за признаване на статут на бежанец поради следното.

В качеството и на иранска гражданка, която пребивава на територията на Република България, е чужденец – гражданин на трета държава, намиращ се извън държавата си по произход, чийто гражданин е съгласно чл. 2, б. “д” от Директива 2011/95/ЕС и член 1, раздел А (1) от Женевската конвенция от 1951 г., изменена с Нюйоркския протокол от 1967 г. Декларираните от П. Б. А. при регистрацията по чл. 61, ал. 2 ЗУБ, и при интервюто факти по чл. 4, ал. 1 от Директива 2011/95/ЕС в подкрепа на молбата и за закрила нито пряко, нито косвено са свързани с държавата за произход - чл. 4, ал. 3, б. “а” от Директива 2011/95/ЕС или с осъществено или осъществимо спрямо нея преследване - чл. 4, ал. 3, б. “б” от Директива 2011/95/ЕС. Заявленията на П. Б. А. пред ДАБ - МС във връзка индивидуалното и положение и лични обстоятелства нито поотделно, нито заедно сочат, че е напуснала И., защото е била преследвана, в т.ч. поради раса, религия, националност, принадлежност към определена социална група, политически убеждения - чл. 4, ал. 3, б. “в” от Директива 2011/95/ЕС. В случая, видно от проведеното интервю, към момента в който е напуснала страната не е бил заплашвана, не и е било оказвано насилие, не е била задържана или арестувана, не е било възбуждано срещу нея съдебно дело и не е бил осъждана в И.. Тя е напуснала страната легално, като първоначално е отпътувала за Турция, след което е пристигнала легално в Р. България. Една от причините, на която се позовава жалбоподателката е, че семейството и решило да се премести да живее в Германия т.к. в И. не могат да и осигурят адекватно лечение. Установените по отношение на кандидата индивидуални обстоятелства към момента на приключване на съдебното дирене по делото, отнесени към достъпната информация за страната на произход, навеждат на извод за липсата на основание за предоставяне на статут на бежанец по смисъла на чл. 8, ал. 1 ЗУБ на молителката.

Съдът споделя изводите на АО, че Чл. 8, ал. 5, т. 6 от ЗУБ допуска като преследване действия срещу лице по причина на неговия пол или срещу дете. П. Б. А. не твърди да е била обект на подобни действия. По преписката не са налице данни държавните власти да са се намесвали в личния ѝ живот, да са проявявали враждебно отношение към нея, да са я заплашвали, наблюдавали или по какъвто и да е начин да са я третирали неблагоприятно. В конкретния случай не се установяват действия или мерки, насочени срещу молителката поради това, че е дете или поради нейния пол. Здравословното ѝ състояние не е резултат от дискриминационна държавна политика или от целенасочено бездействие на властите, а представлява медицинско състояние, което е било диагностицирано и лекувано от компетентни медицински специалисти, в държавата

по произход. Липсват данни- държавните органи да са ограничавали достъпа ѝ до лечение, образование или социална среда поради възрастта или пола ѝ. Фактът, че е съществувала възможност за законно напускане на страната с цел лечение, от която семейството се е възползвало, не сочи наличие на преследване или заплаха, като следва да се отчете и твърдението на молителката, че е необходимо да достигне до Германия в определен срок, за да започне лечение. Съгласно ал. 6 на чл. 8 от ЗУБ опасенията от преследване може да се основават на събития, настъпили, след като чужденецът е напуснал държавата си по произход, или на дейност, извършена от него след отпътуването му, особено ако се установи, че тази дейност представлява израз или продължение на убежденията или ориентацията, изразявани в държавата по произход, освен когато тя е извършена единствено с цел чужденецът да получи международна закрила по този закон. В случая, обосновано може да се приеме, че жалбоподателката не се позовава на нормата на чл. 8, ал. 6 от ЗУБ. Обосновано и правилно ответният национален административен орган е счел, че декларираната от П. Б. А. причина да напусне И. е личен и е извън обхвата по ЗУБ, касаещ разпоредбата на чл. 8 ЗУБ. Търсещата закрила не отговарят на изискванията за предоставяне на статут на бежанец.

Предпоставките за хуманитарен статут по чл. 9, ал. 1, т. 1, 2 и 3 ЗУБ са идентични с условията за субсидиарна закрила по чл. 2, б. "е" вр. чл. 15, б. "а", "б" и "в" от Директива 2011/95/ЕС. Такава международна закрила може да се предостави на чужденец, за който има сериозни основания да се смята, че ако бъде изпратен обратно в държавата му на произход, или при лице без гражданство – в държавата на предишното обичайно местопребиваване, то той би бил изложен на реална опасност от тежки посегателства като: *1) смъртно наказание или екзекуция; 2) изтезание, нечовешко или унижително отношение, или наказание; или 3) тежки и лични заплахи срещу живота или личността на цивилно лице поради безогледно насилие в случай на въоръжен международен или вътрешен конфликт, и които не могат или поради такава опасност не желаят да получат закрила от тази държава.* Понятието „реална опасност“ (*“real risk”*) не е дефинирано, нито има трайно възприето негово тълкуване в юриспруденцията на С. и/или СЕС. Смята се, че то определя стандарта на доказване при субсидиарната закрила, като по правило изключва рискове, свързани единствено с общата ситуация в държавата, тези, чието настъпване е само възможно или е така далечно, че е нереално. С понятието „тежки посегателства“ (*“serious harm”*) се означава естеството и интензивността на засягане на правата на човека, като трябва то да е с достатъчна сериозност (суровост). Извън изброените по-горе три вида посегателства, субсидиарна закрила не може да се признае за никакъв друг вид вреда, дискриминация и/или нарушение на човешки права.

В решението си административният орган е приел, че за П. Б. А. не се доказва специфичен риск по чл. 9, ал. 1, т. 3 ЗУБ/л. 37/Административният орган е извършил преценката си по прилагане на чл. 9, ал. 1, т. 3 от ЗУБ, въз основа на обективизираната в Справка №МД 02-570/20.10.2025 г. на Дирекция "Международна дейност" при ДАБ, като е приел, че общата обстановка в страната не дава основание да се приеме реален риск от преследване за молителката. Не са установени сериозни и потвърдени данни, че единствено поради пребиваването ѝ на територията на страната тя би била изложена на заплаха, обосноваваща предоставянето на международна закрила. С Решение от 30.01.2014 г. на СЕС, по дело C-285/12 е дадено тълкуване на член 15, б. "в" от Директива 2004/83, вр. член 2, б. "д" от същата, предполагащо по-свободно приложение

и позоваване на понятието "въоръжен конфликт". Ответникът е изложил мотиви в горния смисъл и така е изпълнил задължението си да обсъди всички релевантни за конкретния случай обективни данни, както и твърденията на търсещия закрила.

В хода на обжалване на процесното решение са настъпили нови обстоятелства. Съгласно чл. 142.(2) от АПК, установяването на нови факти от значение за делото след издаване на акта се преценява към момента на приключване на устните състезания. При своето произнасяне съдът съобрази и справка с рег. № МД-02-228 от 12.06.2026 г. на дирекция „Международна дейност“/л.206 – 218/ и явни източници, като приема за установено следното:

На 28 февруари 2026 г. САЩ и И. започват съвместна военна операция под кодовото име „Ударът на скорпиона“ (Scorpion Strike) и Epic fury, насочен срещу ядрената инфраструктура и командните центрове на И.. Към 2 март 2026г. конфликтът се разширява извън границите на И., защото подкрепяната от Т. групировка „Х.“ започва масиран обстрел срещу И., което води до ответни израелски удари в Б.. На 2 март 2026г. Иранското дружество на Ч. полумесец (IRCS) съобщава в публикация в *Telegram*, че 555 души са убити в И. при израелско-американски атаки в 131 града. На 17 март 2026 г. иранските власти потвърждават убийството на А. Л., ръководител на Висшия съвет за национална сигурност, загинал при израелски въздушен удар заедно с командира на милицията „Б.“, Г. Солеймани и неговия заместник. Според медийни съобщения от 7 и 8 април 2026г., САЩ, И. и И. се споразумяват на 7 април 2026г. за незабавно прекратяване на огъня, договорено с посредничеството на пакистанското правителство, за период от две седмици. Междувременно, според доклад на американската преса от 12 април 2026 г., САЩ обмислят възобновяване на ограничени военни удари в И.. Според медийни съобщения от 10 април 2026 г., позоваващи се на Иранската организация за съдебна медицина, общо най-малко 3000 души са убити при американско-израелски въздушни удари в И. между 28 февруари 2026 г. и 8 април 2026 г. Според медиен репортаж на американски новинарски уебсайт от 28 април 2026 г., Програмата на ООН за развитие (П.) изчислява, че до 4,1 милиона души в И. може да бъдат тласнати към бедност в резултат на войната. Икономическата ситуация е лоша още преди началото на войната. Поради инфлацията, корупцията и санкциите се твърди, че доходът на глава от населението спада от 8000 щатски долара през 2012 г. до 5000 щатски долара през 2024 г. Статията цитира и доклад, в който се посочва, че над 23 000 фабрики и предприятия са засегнати от въздушните удари. Според заместник- министъра на труда и социалното осигуряване на И., непосредствената последица е загубата на един милион работни места. Според американски мозъчен тръст, прекъсването на корабоплаването и следователно на вноса допълнително влошава икономическата ситуация. Мозъчният тръст изчислява, че 50% от работните места в И. са изложени на риск, а още 5% от населението е тласнато към бедност. Под комбинирания натиск на инфлацията, рецесията, войната и сриващото се търсене, редица компании прекратяват дейност. Годишният темп на инфлация е 72% през м. март 2026 г., въпреки че официалните данни сочат, че той е по-висок за стоките от първа необходимост. В прессъобщението се обяснява, че въздушните удари срещу нефтохимически заводи водят до изпращането на хиляди работници в неплатен отпуск. Според медийни съобщения от 19 май и 28 май 2026 г., от началото на войната между И., САЩ и И. на 28 февруари 2026 г. се наблюдава засилване на държавните репресии. Според доклад на швейцарската секция на

организацията за правата на човека *A. International* от 28 май 2026 г., от началото на войната в И. са арестувани над 6000 души. Сред арестуваните са демонстранти, медийни работници, адвокати, активисти за правата на човека и членове на етнически малцинства. На 11 юни 2026 г. президентът на САЩ Д. Т. обявява, че споразумението за прекратяване на войната с И. е близо. Преди това Т. заявява, че САЩ ще нанесат „много силен удар“ по И., но часове по-късно обявява, че неговите преговарящи „току-що са постигнали голямо споразумение“ с И.. Пред репортери той посочва, че това е „предмет на финализиране на документите, което би трябвало да стане през следващите няколко дни“ и че „вероятно“ ще има церемония по подписването му в Европа. Според данни от доклад на Службата на ООН по хуманитарни въпроси (О.), между 17 март и 3 април 2026 г. хуманитарната ситуация в Ислямска република И. се влошава, тъй като военните действия се разширяват в по-голям географски район, като въздушни удари засягат провинциите Т., И., Х., Фарс, Маркази, Я., Б., Източен А., Западен А., К., Лорестан, И. и К.. От явни източници е видно че военната операция на САЩ срещу И. продължава: <https://www.aljazeera.com/news/liveblog/2026/7/21/iran-war-live-us-launches-10th-night-of-strikes-tehran-attacks-kuwait>, <https://www.theguardian.com/world/live/2026/jul/21/us-iran-war-live-updates-strait-of-hormuz-attacks-houthi-blockade-red-sea-middle-east-crisis-latest-news> и др. Разпоредбата на чл. 9 от ЗУБ възпроизвежда тази на чл. 15, б. "в" от Директива 2004/83 ЕО на Съвета от 29.04.2004 г. относно минималните стандарти за признаването и правното положение на гражданите на трети страни или лицата без гражданство като бежанци или като лица, които по други причини се нуждаят от международна закрила, както и относно съдържанието на предоставената закрила. Според § 1а от ДР на ЗУБ този закон въвежда разпоредбите на Директива 2004/83/ЕО, като в текста на чл. 15, б. "в" от последната са посочени като тежки посегателства; тежки и лични заплахи срещу живота или личността на цивилно лице, поради безогледно насилие в случай на въоръжен вътрешен или международен конфликт. По отношение на хипотезата на чл. 9, ал. 1, т. 3 ЗУБ трябва да се има предвид тълкуването на СЕС на разпоредбата на чл. 15, б. в) от Директива 2011/95/ЕС, дадено в т. 40 от неговото решение по дело C-125/22. Според това тълкуване посегателството, дефинирано в този текст, обхваща една "по-обща опасност" от посегателство, в сравнение с посочените в букви а) и б) от същия член. По този начин се имат предвид в по-широк план "заплахи срещу живота или личността" на цивилно лице, отколкото определени насилия. Освен това тези заплахи са присъщи на обща ситуация на въоръжен конфликт, която поражда "безогледно насилие", което предполага, че насилието може да се разпростира към лица без оглед на личното им положение и тяхната самоличност, когато степента на такова насилие достига толкова високо ниво, че съществуват сериозни и потвърдени основания да се смята, че цивилно лице, върнато в съответната страна или евентуално в съответния регион, поради самия факт на присъствието си на тяхната територия се излага на реална опасност да претърпи посочените тежки заплахи (в този смисъл е и Решение от 10 юни 2021 г., *B. D.* (Понятие "тежки и лични заплахи"), C-901/19, т. 26 и 28 и цитираната съдебна практика). Военните действия в региона продължават и ескалират последните две седмици видно от посочените по горе явни източници. Решението е издадено на дата 11.02.2026г., т.е. преди началото на военните действия срещу И. от страна на САЩ и И.. В чл. 4, т. 3, б. а) от Директива 2011/95/ЕС изисква оценяването на молбата за международна закрила да бъде извършено за всеки отделен случай, като се вземат под внимание всички относими факти, свързани с държавата на произход в момента на

вземането на решение по молбата. Съдът е длъжен да разгледа както обстоятелствата, които решаващият орган е отчетел или е можел да отчете, така и тези, които са станали известни след приемането на решението от този орган (Решение от 25 юли 2018 г., А., С-585/16, т. 111 и 113; Решение от 4 октомври 2018 г., С-652/16, А. и А., т. 92 и т. 93). Именно в такава хипотеза попада настоящият случай. Също в съответствие с разпоредбата на чл. 142, ал. 2 от АПК съдът преценява не само фактите към момента на издаване на административния акт, но и съобразява установяването на нови факти към момента на устните състезания от значение за делото, настъпили след издаването на акта. Поради това оспореният административен акт в частта, в която се отказва хуманитарен статут на жалбоподателката, трябва да бъде отменен и преписката върната за ново произнасяне от Председателя на ДАБ. Административният орган трябва да събери актуална информация относно страната на произход и продължаващия военен конфликт в региона, и въз основа на тази информация да извърши съпоставка на установените нови факти спрямо хипотезата на чл. 9, ал. 1, т. 3 от ЗУБ.

Относитима съдебна актуална практика по идентични казуси решение на АССГ по дело №3013/26г./касаещо бащата на молителката/, Решение № 5210 от 13.05.2026 г. по адм. д. № 1464 / 2026 г. на ВАС, Пето отделение; Решение № 2813 от 13.03.2026 г. по адм. д. № 7170 / 2025 г. на ВАС и др.;

Водим от горното, **АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, Първо отделение, 34 състав,**

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение № 251/11.02.2026г. на председателя на ДАБ при Министерския съвет, В ЧАСТТА, с която е отхвърлена молбата на **П. Б. А.**, [дата на раждане] в [населено място], И., гражданка на И., за предоставяне на хуманитарен статут.

ВРЪЩА административната преписка на Председателя на Държавната агенция за бежанците при Министерския съвет, за ново произнасяне по молбата на **П. Б. А.** [дата на раждане] в [населено място], И., гражданка на И., относно предоставяне на хуманитарен статут.

ОТХВЪРЛЯ жалбата на **П. Б. А.**, [дата на раждане] в [населено място], И., гражданка на И., против Решение №215/11.02.2026 г., издадено от Председателя на Държавната агенция за бежанците, В **ЧАСТТА**, с която е отхвърлена молбата на оспорващата за предоставяне статут на бежанец.

РЕШЕНИЕТО подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

дия:

съ

